

ת"פ 14231/04 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחדרה
ת"פ 22-04-14231 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני:	כבוד השופט אלכס אחטר
בעניין:	המאשימה
מדינת ישראל	
ע"י ב"כ עווה"ד דורית לוי פרנק	
	נגד
פלוני	הנאשם
ע"י ב"כ עווה"ד שחף אולמן ממשרדה של עו"ד	
תמי אולמן	

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בעבירות המוחסנת לו בכתב האישום המתוקן, עבירות **תקיפת סתם של קטן עליו אחראי הנאשם** (ריבוי עבירות) לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין תשל"ג - 1977 וUBEIROT AIOMIM (מספר עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין וזאת על בסיס העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן. בטעמיה, במשך מספר שנים נהג הנאשם לתקוף את ארבעת ילדיו הקטינימ בנסיבות דחיפות, סטרירות ובעיטות וכן לקלל אותם ולכנות אותם בכניםים משפילים.

הנאשם נעצר מאחריו סORG ובריח מתאריך 24.03.22 ועד לתאריך 02.06.22 אז שוחרר למעצר בית מלא בתנאים מגבלים שאסרו עליו כל קשר עם אשתו וילדיו, לרבות הרחקתו לעיר בית שמש. איסור יצירת הקשר בוטל בהדרגה בהתאם לצורכי הטיפול עד שככל הגבלות הוסרו בתאריך 11.01.23.

בדין שהתקיים בפני בתאריך 13.09.22 הודיעו הצדדים שגובש ביניהם הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע ווופנה לקבלת تسוקיר שירות מבchan בעניינו טרם שמייעת טיעוני הצדדים לעונש. ההסדר לא כלל ענישה מוסכמת. בהתאם לאמור, הוגש כתב האישום המתוקן, הנאשם הודה והורשע ווופנה לקבלת تسוקיר בעניינו.

تسקירי שירות המבחן

בתאריך 13.03.23 הוגש تسוקיר שירות המבחן לפיו הנאשם, בן 45, נשוי ואב לשישה ילדים בגלאי 19-8 שטרם מעצרו עבר כמורה.

לנאשם זוג הורים וארבעה אחים. אביו של הנאשם התמודד עם התמכרות לאלכוהול והגביל כלפי הנאשם ואחיו באליומות

עמוד 1

על מנת לחנכם. בין ההורם שררה מתייחסות שהתבטאה במריבות קשות ובאלימות מילולית הדדית לעני ילי המשפה. בעקבות כך, הנאשם הרבה לבളות מחוץ לבית והתמודד עם קשיים למדודים שלא קיבלו מענה.

ה הנאשם סיים 12 שנים למדוד ללא תעוזת בגרות, התגיס לצבא והשתחרר לאחר 4 חודשים על רקע אי התאמה. לאחר שחרור עבד בשיפוצים ולמד לימודי הוראה. עד לمعצרו, עבד כמורה כבית ספר יסודי.

ה הנאשם נישא לאשתו בגיל 23, לבני הזוג נולדו שישה ילדים. אשתו של הנאשם מנהלת משפחתו בביתם.

ה הנאשם תיאר שלאחר שנולדו ילדיהם, התקשו הוא ואשתו בהצבת גבולות, חוות תחושות לחץ ועומס ואובדן שליטה כאשר ילדיו לא הלכו באופן סדרי למסגרות החינוכיות ולא נשמעו לסמכו. מתוך תחושת חוסר השליטה ואובדן העשויות, הנאשם הגיב כלפי ילדיו באלימות פיזית, רגשית ומילולית.

ה הנאשם ומשפחתו נחשבו בקהילה שלהם כמשפחה טוביה וחזקת המבוססת על ערכי נתינה לזרות ומתרך כך, נמנעו מלגשת לטיפול זוגי ומשפחי והשיקיעו מאמצים בשמירת התמונה של משפחה חיובית וمتפקדת.

לאחר חסיפת העבירות, הנאשם נעצר, בהמשך שוחרר בהרחקה לעיר מרוחקת ונאסר עליו ליצור קשר עם אשתו וילדיו במשך 9 חודשים. בהמשך שונו הגבולות והותר לנאים לפגוש את משפחתו פעמי שבוע, בתחילת במרקץ קשר, וכיום בדירה בה מתגורר בלבד. הנאשם איננו בקשר עם בנו הבכור, המתлон בתיק זה, עקב סירובו של הבן.

ה הנאשם חשש לשוב לביתו לפניו בטרם ישלים את הטיפול מחשש להתרדרות מחודשת במצב המשפטי. בគונת הנאשם להשתלב בטיפול המשפטי באמצעות הרווחה במקום מגורי המשפחה.

ה הנאשם הסביר את הרקע לביצוע העבירות, הביע אמפתיה לילדים, לצד חרטה על התנהלותו והביע רצון לשוב לקשר עימם ולתפקיד כהורה. שירות המבחן התרשם הנאשם נעדך כלים להתרומות עם מצבו לחץ ומצוקה. מעצרו הנאשם היה קשה עבورو ובמהלכו חוות חרדות ומחשבות אובדן עקב החשיפה לחברה עברינית.

ה הנאשם מטופל במרכז למניעת אלימות ומשתף פעולה טיפולו. הנאשם מצלה להיעזר וניכרת התקדמות במצבו. הגורמים המטפלים ממליצים שה הנאשם יחדש את קשריו עם בני המשפחה, בתהליך הדרגי, על מנת לבסס אינטראקציה חיובית תחת פיקוח. אשתו וילדים מטופלים על ידי שירות הרווחה ועתידיים להתחילה טיפול יחד עם הנאשם.

מאז מעצרו של הנאשם, אשתו מתקשה בתפקיד ניהול הבית, מצד הילדים עולמים קשיים רגשיים והתנהגותיים והם נעדרים מסגרות החינוך. הבן הבכור נמצא במצב נפשי קשה וחושש מהזרתו של הנאשם הביתה, בניגוד לאמו ואחו, דבר היוצר קונפליקט נאמניות ומגביר את מצוקתו ולכך מקבל טיפול רפואי.

הנאשם נעדר הרשותות קודמות ושירות המבחן התרשם שהוא משתף פעולה עם גורמי הטיפול השונים, מביע מוטיבציה לשינוי מצבו ואופטיה כלפי ילדיו. הנאשם לוקח אחראות על מעשיו וمبין לעילו לשאת בענישה. עם זאת, הנאשם ומשפחותו נזקקים להמשיך טיפולו. על מנת שההlixir הטיפולי יתרחש באופן מדורג ומפוקח, המליץ שירות המבחן על דחיה של שלושה חודשים בטרם יגבש המלצה עונשית.

בתאריך 26.06.23 הוגש תסקיר משלים במסגרת תואר שבתקופת הדחיה התראה הנאשם אחת לשבוע עם בני משפחתו בטיפול משפחתי והוא עצמו ממשיך גם בטיפול הפרטני בשירותי הרווחה. הנאשם תיאר שהטיפולים עוזרים לו לשנות את דפוסי התנהגותו וחביבתו. הנאשם מצילח ליצור קשר מיטבי עם ילדיו הצעירים ומנסה בעזרת מכתבים להתקרב אל ילדי הגדולים. ילדיו של הנאשם אינם לומדים במסגרת חינוך עקב קשה של אשתו בניהול מיטבי של הבית לבדה.

אשתו של הנאשם מטופלת אף היא בטיפול פרטני וזאת נוספת על הטיפול המשפחתי ומסירה שמצילהה להציב גבולות לילדיה והם מגיעים למסגרות החינוך באופן סדר, מלבד בנה המתבגר, אליו היא חווה קשיים רגשיים והתנהגותיים. עוד תיארה שחל שינוי בנאיו בגין והוא מכיל סיטואציות מורכבות בצורה טובה יותר. لكن, היא מעוניינת שהנאשם יחוור בהדרגה לביתם והם ינהלו אורח חיים נורמלי בליווי אנשי המקצוע.

ambilior שנערך עם גורמי הרווחה, נמסר שהנאשם משולב טיפול פרטני למניעת אלימות לצד הטיפול המשפחתי וכן גם ילדיו מקבלים מענים טיפולים. עם זאת, נמסר שהתקבל דיווח על כך שהנאשם מנסה לשלאות באשתו ובילדיו באמצעות שיחות טלפון. כך גם הגורם הטיפולי המתפל מסר שהנאשם משתף פעולה הטיפול אך ממשיך להציג תמונה חיובית ומתקשה להעמיק בקשריו וכן ממלץ על המשך הטיפולים הפרטני והמשפחתי.

למרות המוטיבציה של הנאשם להיעזר הטיפול, בשל השלב הראשוני בו הוא מצוי, המליץ שירות המבחן על דחיה נוספת של שלושה חודשים בטרם יגבש את המלצהו.

לאחר ששמעתי את דבריו הנאשם בפני בדיוון מתאריך 04.07.23, הורייתי על קבלת תסקיר נוסף.

בתסקיר הסופי שהוגש בתאריך 24.10.23 ציין שבמלצת הגורמים המתפלים, הנאשם עבר להתגורר ביחידת דיור הסמוכה לביתו ותחיל לעבוד בשעות אחר הצהרים כמורה בבית ספר סמור. הנאשם תיאר שלידיו מתמידים בהגעה למסגרות החינוכיות והמתבגרים לומדים בישיבה פנימיתitis כאשר בנו הבכור מתגורר אצל דודיו. הנאשם תיאר שייחסיהם טובים אך הקשי העיקרי מצוי מול בתו הגדולה (בת 18.5) אשר גרה בבית ומתקשה לקבל את חזורתם למוגרים סמוכים ואינה נמצאת במסגרת לימודית.

הנאשם מתמיד בטיפול הפרטני ויחד עם אשתו וחלק מילדייהם מתמידים בטיפול המשפחתי והליכים אלה עוזרים לו לשנות את דפוסי מחשבתו.

הגורמים הטיפוליים מסרו שהנאשם משתף פעולה בטיפולו, ומשתף בקשייו וברגשותיו. הנאשם ואשתו החלו גם בטיפול זוגי והנאשם מתקדם בכךורה טוביה בהליך הטיפולי ומצילח לשפר את דפוסי התנהגותו וחשיבותו. שירות המבחן התרשם מחשיבות המשך הטיפולים הפרטני והמשפחתי לאור האמור, המליץ על הטלת צו מבנן לשנה ועל הטלת מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה ככל הנימוק.

טייעונים לעונש

בתאריך 25.12.23 התקיימה בפני ישיבת טיעונים לעונש.

מטעם הנאשם הוגש תעוזות ומכתבים שונים (נ/1) והעידו אשתו ושלושה מכירים המכירים את הנאשם ומשפחותו מזה שנים. אשתו של הנאשם סיפרה שלאחר מעצרו של הנאשם הבית התפרק ואותות המעצר ניכרו על חלק מילדיהם. מאז שובו של הנאשם, כולם נכנסו לטיפולים שונים והבית התחלил להשתקם, כאשר הקשר עם הנאשם הולך ונבנה.

מרבי העיד שהוא מכיר את הנאשם מזה 12 שנה והנאשם עשה שינוי מזיקה לכאן וכעת מקבל את ידיו בכל מצב. מר מ' העיד שהוא מכיר את הנאשם מהקהילה והנאשם היה עוזר להקהילה במשך שנים רבות ששhicץ שלל פעולות התנדבותיות.

גברת ב"ס העידה שהוא עובדת סוציאלית במקצועה ועובדת בכפר ילדים כאשר מרבית ילדיה היו תלמידיו של הנאשם או במשפחהו של אשת הנאשם. בן סימון העידה שהילדים מרגשים אהבה ואכפתנות כלפי הנאשם וגם אחורי שכבר סיימו ללימוד עצמו, הם מחכים לשיחות ממנו לאחר שקיבלו ממנו הרבה.

בא כוח המאשימה, הפנה בטיעוני לעובדות כתוב האישום המתוקן לפי העבירות שביצע הנאשם כלפי ידיו נמשכו מספר שנים וטען שבמעשיו, פגע הנאשם בערכיהם של שלמות גוף ונפשם של בני משפחתו ובזכותם לחיסוי אהבה, שלום וכבוד בתוך ביתם. בנסיבות אלה, ההחלטה קבעה שנדרשת עונשה מוחשית שתՐתיע עבריניים פוטנציאליים ולכן לא רק ב痼ע מתחם עונשה שנעה בין 15 ל-30 חודשים מאסר בפועל.

לנאשם אין הרשות קודמות או מאוחרות והוא הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן ולקח אחריות מלאה על מעשיו. מאחר שהנאשם נרתם להליך הטיפולי ועבר בו כברת דרך וכן משפט פעה ומתחם בו לאורך זמן, סבורה המאשימה שבמקרה קונקרטי זה ניתן לסתות מהמתחם אליו עטרה מטעמי שיקום וביקשה להטיל עליו 6 חודשים מאסר בפועל בעבודות שירות, צו מבנן לשנה, מאסר על תנאי וקנס.

בטיעונה, ב"ס הנאשם הפנתה לניטבותיו האישיות של הנאשם ולנסיבות שגרמו לשינוי בהתנהגותו כלפי ידיו. לדבריה, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וכבר בהזדמנות זו ביקש לקבל טיפול על מנת לשיקם את משפחתו שניזוקה עקב התנהלותו.

הנאשם שהוא חודשיים במעצר בגין סורג ובריח ובמשך 9 חודשים הורחק מביתו ומבנה משפחתו, דבר שהוא קשה לו

מאוד. באת כוחו הוסיף שכיהם הנואם שב להתגורר בבתו עם משפחתו והוא מחזיק בשלוש משרות לאחר שמשרד החינוך אפשר לו לחזור לעבודתו.

באת כוח המשיב הפantha לפסיקה רלוונטי ובקשה להטיל על הנואם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות וזאת על מנת שלא לפגוע במשפחה כולה כאשר הנואם הוא המפרנס היחיד.

הנואם ביקש לשאת דבריו ומדם ליבנו תיאר כיצד המ Zucker וההיליך בעקבותיו גרמו לו לעצור ולקחת את הדברים למקום חיובי, כיצד נרתם להליכים הטיפוליים ואת הקושי שלא להיות בקשר עם אשתו ולידיו. הנואם תיאר את הקשיים עימם מתמודד בטיפול ואת ההיליך הדרגתivo בו חוזר לבתו ולקשר עם משפחתו. הנואם תיאר שהצטברו להם חובות רבים וכן הוא עובד בשלושה מקומות שונים.

הנואם אמר שכל התהילה היה הדבר כי קשה שעבר בחיו אך הוא גם הדבר הטוב ביותר שקרה לו מאזר שכיהם האווירה בבית שונה ונעימה, הקשר שלו עם ילדיו אחר והוא למד כיצד להתנהל אחרת. הנואם הביע צער על עוגמת הנפש שגרם לבני ביתו ואמר שהוא מבין שעליו לקבל עונש על מעשיו זהה, לצד רצונו בהמשך הטיפולים.

בעקבות עדמות הצדדים, הורתתי על עריכת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות שיבחן את כשרונות הנואם לבצע עבודות שירות ככל שכך יחולט. בתאריך 14.02.24 הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנואם נמצא כשיר לבצע עבודות שירות אנדרטת מג"ב בברקאי.

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטית והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההילימה, היינו קיומו של יחסי הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנואם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתקן לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנואם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במידות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם העונישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בהתאם למתחם, אשר יוטל על הנואם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה המפורחות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לצאת ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו 40ה' לחוק.

בunningו, אין חולק כי גם לאחר תיקון כתוב האישום מדובר בעבירות אלימות ובמקרים מסוימים כלפי ילדי המשפחה, בתוך התא המשפטי, הפגיעה בכבודם ובזכותם לביטחון ולהגנה דזוקא מצד זה אשר אמון על שלומם

שלוותם. לעניין זה, אפנה לע"פ 6758/07 פלוני נ' מ"י, שם נקבע לעניין זה כדלהלן:

"**מעשי אלימות** בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישרו יחס של אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים בתחום המשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלים על פי רוב בידי חזק כלפי החלה. פערו הכוחות הם גדולים כשמדובר באלים קטנים או כלפי בת זוג".

הערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, הם הפגיעה בשלוםם של הנפגעים - ילדיו הקטנים של הנאשם, בזכותם לכבוד ולביטחון בתחום התא המשפטי, ומונבו הצורך לשמור על שלוותם בתחום התא המשפטי ובתווך ביתם מבקרים. כפי שנכתב ברע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.21):

"זה לא כבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלים בתחום התא המשפטי, ההרס יכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחוות הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם (רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.2021))."

וכן ברע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (04.02.21):

"**תופעת האלים** בתחום המשפחה היא תופעה נסידת הפוגעת פגיעה קשה בתחוות הביטחון, כבודם ושלמות גופן של נשים, בתחום ביתם, מבקרים. בנסיבות העניין, משתקפת אף חומרה יתרה שהמבקש תקף את בתו, תוך שניצל את כוחו - בעוד שבתקופתו כהוראה עליו למגן לבני ביתו. בהתאם לכך, נדרש ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריים פוטנציאליים מנקיית אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

אשר לנקיית אלימות כלפי קטנים לצורכי "חינוךם" קבע בית המשפט העליון שמדובר בתופעה חמורה ופסולה שאבד עליה הכלח ושנזקה רב (ע"פ 4596/98 פלונית נגד מדינת ישראל (25.01.00)):

"בהתאם לכל האמור, יש לקבוע, כי ענישה גופנית כלפי ילדים, או השפלה וביזוי כבודם כשית חינוך מצד הוריהם, פסולה היא מכל וכל, והוא שיריד לתפיסה חברתית-חינוכית שאבד עליה כלח. הילד אינו רכוש הורה; אסור כי ישמש שק אגרוף, שבו יוכל הורה לחברו כרצונו, כך גם כאשר הורה מאמין בתום-לב שמאפייל הוא את חובתו וזគתו לחינוך ילדו. הילד תלוי בהורה, זיקוק לאהבתו, להגנתו ול מגעו הרך. הפעלת ענישה הגורמת לכאב ולהשפה אינה תורמת לאישיותו של הילד ולחינוךכו, אלא פוגעת היא בזכותו כאדם. היא פוגעת בגופו, ברגשותיו, בכבודו ובהתפתחותו התקינה. היא מרחיקה אותנו משאייפתנו לחברה נקייה מאלים. אשר-על-כן, נדע כי שימוש מצד הורים בעונשים גופניים או באמצעות המבזים ומשפילים את הילד כשית חינוך, הינו אסור בחברתנו כיום".

בעניינו, הנאשם תקף במספר שנים ארבעה מילדיו בסטריות וඅගרופים, צעק עליהם, קליל אותם והשפיל אותם וזאת אף ממשם שלא סרו למרותו והנאים איבד עשתונותיו. ניתן לשער שהנאים היה ממשיר בהתנהלות מכוערת זו לולא היה בנו הבכור מתلون ומספר על מעלוין.

באשר למדיניות הענישה הנוגגת, בפסקה נקבע מנגד רחוב של מתهم עונש הולם לעבירות בהן הורשע הנאשם וכל מקרה ומקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו.

ברע"פ 5705 ס' ק' נ' מדינת ישראל (29.08.18) - נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע בביצוע ריבוי עבירות של תקיפה סתם ואיומים שביצע כלפי אשתו וילדיו במשך שנים. המערער ניהל הוכחות במשך תשע שנים ולאחר מכן השורשע,ណון ל-6 חודשים עבודה שירות וזאת בשל חלוף הזמן בלבד. בערעורו, בית המשפט המ徇די הקל בעונשו וגזר עליו 4 חודשים עבודה שירות בשל חלוף הזמן, מעצרו למשך תקופה ארוכה וספק בעניין התישנותו של חלק מהעבירות. בקשה ערעור שהגish נדחתה.

ברע"פ 3719 פלוני נגד מדינת ישראל (07.06.21) - נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשע בתקיפת קטין על ידי אחראי בניסיונות המקרה, הכה הנאשם את שלושת ילדיו הקטנים, במספר הזדמנויות, במשך חמיש שנים, בין היתר באמצעות חגורה באופן שהותיר סימנים, בסטרות, משיכות בשערות, איומים בסיכון, בעיטות ואגוףם. הנאשם נידון לעונש בן 40 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. ערעור הנאשם לביהם"ש המ徇די על חומרת העונש, נדחה. ביהם"ש העליון קבע שעונשו של הנאשם לא חריג ממединיות הענישה הנוגגת.

ברע"פ 1322 פלוני נגד מדינת ישראל (14.03.19) - נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשע בתקיפת קטין על ידי אחראי הגורמת חבלה, ובתקיפת קטין על ידי אחראי. הבקשה הופנתה כלפי החלטה שלא להימנע מהרשעתו. בניסיונות המקרה, הכה הנאשם את בתו הקטינה, בהזדמנויות שונות, לעיתים באמצעות חגורה, ולא פעמי תוך השפלה במרחב הציבורי. על הנאשם גזרו מאסר על תנאי, צו של"צ, פיצוי וצו מב奸. ביהם"ש העליון קבע כי מעשיו של הנאשם מגלים חומרה יתרה, וכי אין בהרשעתו כדי לפגוע באופן קונקרטי בשיקומו.

בע"פ 9633 פלוני נגד מדינת ישראל (18.04.18) - ביהם"ש העליון דחה את ערעורו של הנאשם על הכרעת דין ועל גזר דין של בית המשפט המ徇די. הנאשם הורשע בחמשה מקרי אלימות כלפי אשתו וככלפיו ילדיו במשך שנים, ונידון ל-27 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. הנאשם הורשע באירועים הכלולים שבירית ידה של אשתו; לעיתים; הכתה בתו לרבות באמצעות חגורה; והכתה בנו בין היתר באמצעות צינור. ביהם"ש העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם אינו חמור יתר על המידה, וכי הוא משקל את נסיבות המעשה והעשה.

בע"פ (מח' יט) אנג'ידאו נגד מדינת ישראל (18.07.17) - ביהם"ש המ徇די קיבל את ערעורו של הנאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי, כך שעונשו הופחת מ-7 חודשים ל-4 חודשים מאסר. בניסיונות המקרה, הכה הנאשם את בתו הקטין בשני אירועים: באחד באמצעות מקל מטאטא, חגורה, וככל של "עכבר" מחשב וגרר אותו; ובשני באמצעות חגורה. בית משפט קמא קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר בפועל לתקופה שבין מספר חודשים ועד לשנה וחצי. הנאשם התקחש למעשים שביהם הורשע ושירות המבחן לא בא בהמלצת שיקומית בעניינו. ביהם"ש המ徇די קבע שהמתחם שקבע בית משפט קמא הוא נכון וראוי, וכך גם העונש שהוטל על הנאשם. עם זאת מצא בית המשפט לנכון להתערב בעונש ולהמתיקו קמעא נוכח שינוי נסיבות במשפטת הנאשם המעד על הדרדרות במצבה של המשפחה.

בע"פ (מח' ח'י) 13-12-8394 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.2.14) - התקבל באופן חלקו ערעור המדינה על קולת העונש, בעניינו של הנאשם אשר הורשע בביצוע עבירות אלימות במשפחה. הנאשם במספר רב של הזרמוות תקף, בין היתר, את בתו הקטינה באמצעות גופו ואף באמצעות חפצים. בית משפט השלום גזר עליו 120 שעות של"צ וצו מבנן למשך 18 חודשים. בנוסף על כך, בית המשפט המחויז הטיל על הנאשם מאסר על תנאי והתחייבות כספית.

במקרה זה שבפני, עובדות כתוב האישום המתוקן מהתנהוגות מכוערת ולאימה של הנאשם כלפי יядיו הקטינים עליהם היה אחראי במשך מספר שנים. התנהוגות זו אולי לא גרמה לחבלות חמורות ואולם אין בכך כדי להמעיט מאיוירט הטרור שהשליט הנאשם בביתו וכראיה, ניתן לראות כיצד בנו הבכור של הנאשם סירב ליצור עימו קשר בתחילת התהילה וכיום חש מפני חזרת הנאשם לבתו.

נסיבותיו של מקרה זה מוביל לקביעה שמתחם העונש ההולם למעשה העבירות, נع בין 12 חודשים מאסר בפועל ועד ל- 24 חודשים מאסר בפועל, לצד הטלת ענישה הצופה פנוי עתיד וקנס.

נסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה

לנายนם אין רשותות קודמות או מאוחרות. עד למועדו עבד הנאשם כמחנך ולמעשה, גם בעת שב הנאשם לעובdotו כאשר מטעמו הוגשעו עדויות ומכתבים המעידים על היותו איש חינוך הנוגג כלפי תלמידיו באופן מעשיים ואוהב.

ה הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן בהזרמוות הראשונה ובכך, לזכה אחריות על מעשיו, חסר זמן שיפוטי רב וחשוב מכל, חסר מבני משפחתו מלתת את עדותם ולשחרר את החוויה הקשה.

כמו כן, מראשית ההליך, הכיר הנאשם במעשיו הרעים וביקש טיפול על מנת למנוע את הישנות התנהוגות ועל מנת שיקבל כלים להתמודדות עם תסכוליו ועם האתגרים שמציבים יядיו.

עוד יש לזכור בחשבון את מעמדו של הנאשם מאחוריו סורג ובריח במשך חודשים אחדים ידוע שניים ממש קשים מימי מאסר.

למעשה, לאור העבירות אותן ביצע הנאשם, ריבון, ריבוי הנפגעים ומשך השנים בהן בוצעו היה מקום לגזoor על הנאשם תקופת מאסר בפועל מאחוריו סורג ובריח. אולם, במקרה זה, לאור ההליך השיקומי המשמעותי אותו עבר הנאשם לאחר זמן, השכלו הצדדים שניהם לבקש לגזoor על הנאשם מאסר בפועל בעבודות שירות בלבד אלא שהם חלוקים על שבורני שהיה הтик בו יש לחרוג מתחם העונש משיקולי שיקום ולהטיל על הנאשם מאסר שנשא בעבודות שירות כפי שקבעו הצדדים ובצדק.

אכן, הנאשם עבר טיפולים פרטוני ומשפחתי במשך כשנתיים וגם כתע הוא מעוניין להמשיך בו ולהשלימו וזאת על מנת

لتunken ולו במעט את הנזק שגרם לבני משפטו ובית המשפט מעוניין לחזקנו בדרך זו. עם זאת, לא ניתן להתעלם ממשמעותו הרב בו בוצעו הבעיות ומהעובדה שאלו בוצעו כנגדם מספר קטינים כדרך של חינוך ולמעשה פגעה בנפשם הרכה של הקטינים, כפי שניתן להתרשם מדיוחי הגורמים המתפלים בפני שירות המבחן. בנסיבות אלה, מקובלת עליי עמדת המאשימה שביקשה להטיל 6 חודשים מאסר בעבודות שירות.

בשים לב למצבה הכלכלי של המשפחה ומשהטלה עיזום כספי למשעה יפגע בנפגעים, לא מצאתи לנכון להטיל על הנואש עונישה כספית.

סוף דבר, מבלי להקל ראש בנסיבות ביצוע הבעיות, בשים לב לנתחנים שפורטו ולעמדת הצדדים, אני מטיל בזאת על הנואש את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים אשר יבוצע בעבודות שירות. מתוקפה זו תנוכה תקופת המעצר - מעצרו של הנואש על פי רישומי שב"ס. הנואש יתייצב בתאריך 02.04.24 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות - **יחידת ברקאי שלוחת צפון מתחם כלא מגידו** וזאת לצורך קליטתו.

2. מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים וה坦אי הוא שהנאש לא יעבור בפרק זמן זה על עבירה שהורשע בה בתיק זה או כל עבירה מסווגאלומות גופנית פיזית או מילולית שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 וירשע בה.

3. הנואש יחתום על התcheinות כספית על סך של 5,000 ₪ לפיה יתחייב תוך 3 שנים מהיום להימנע מלעבור על עבירה של אלימות מילולית או פיזית, שעונשה שנתיים מאסר ומעלה.

4. צו מבחן למשך שנה.
הסביר לנואש כי ככל שלא ימלא אחר צו המבחן, יכול ותוגש בקשה עונינו יבוא לבית המשפט לצורך דיון מחדש ברכיבי העונשה של גזר הדין.

המצוירות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04 מרץ 2024, במעמד הצדדים.

